

Iz Braslovč poleg Celja se piše v poslednji listštaj. kmetijske družbe, da v nedeljo sv. Trojice strašna toča, ki je na več krajih Štajarskega veliko škodo naredila, je v 6 soseskah okoli Braslovč vse na polji tako čisto pokončala, da so mogli vdrugič njive obdelati. Fižol, proso in pa činkvantin (to je, tista laška koruza, ki v 50 dnevih zori) so bili edini sadovi, ki so se dali še saditi. Odbor štaj. kmetijske družbe se je po činkvantin berž obrnil v Verono; pa kolikor ga je pervikrat dobil, je bil berž pokupljen; novim naročilom se je pa zamoglo še le sred tega mesca vstreči.

Iz Notrajskega. V nedeljo 17. dan t. m. je bila huda ura v Kočah, Slavini, St. Petru in Košani; toča je lepo polje strašno poškodovala, in trešilo je v dva možka iz Koč; enega je ubila, drugega pa hudo poškodovala.

Novičar iz raznih krajev.

Po vradnih naznanilih je potovanje Njih veličanstva cesarja v Galiciji tako določeno, da pridejo 10. julija na Dunaj nazaj. Govori se, da pozneje bojo šli s cesarico na Laško. — Za končno posvetovanje o osnovi konkordata, ki je bila v Rimu s pripomočjo dunajskega višjega škofa izdelana, je izvoljena posebna komisija. — Od 16. t. m. je po višjem povelji nakupovanje kónj za topništvo in vojaško vprego popolnoma vstavljeno; to zamore za nov dokaz veljati, da avstrijska vlada se ne bo v vojsko spušala. — Ministerstvo kupčijstva je pri ti priliki, ko je dovolilo obilnišo posetvo tobaka na Tiroljskem, željo izgovorilo, naj bi se po vsih deželah cesarstva več tobaka pridelovalo. — Gotovo je, da se ravno zdaj ministerstvo resno posvetuje, kako bi se dal Kras pogojziti. — Poleg železnice od Mürzzuschlag-a do Ljubljane je gosp. dr. Hlubek, kteremu je na ti poti zasaja drevja izročena, lansko leto zasadil 114.241 germov in 4414 dreves, med kterimi jih je 1570 za deržaje telegrafnih strun. — Kolera je sedaj po več krajih našega cesarstva; nižji zdravniki v veliki bolnišnici dunajski so bili unidan povabljeni za ozdravljanje kolere v Galicijo; dohtar prejme na dan 5 fl., kirurg pa polovico. — Povodnji na Tiroljskem v gornji in doljni inški, pusterski in adiški dolini, v Vinčgavi in Vorarlbergi so po razlivih Ine, Adiga, Drave, Leha, Kislaka in mnozih hudournikov tako strašne, da tacihi nikdar ne pomnijo; tudi iz Laškega in iz več okrožij na Francozskem se bere od velicih povodinj. — Iz bojišča v Krimu smo dobili te dni imenitne novice. 18. dan t. m. je bil sila nesrečen dan za zaveznike, posebno pa za Francoze. Tistega početja, kterega se je prejšnji vojskovodja francozki Canrobert tako dolgo branil, da je nazadnje raje odstopil od višjega poveljstva, se je Pelissier 18. dan t. m. s svojo armado lotil, pa ga nesrečno opravil, — z naskokom (Sturm) je namreč hotel Rusom vzeti turen Malakov, ki je ključ k Sevastopolju, al vsa serčnost armade ni nič pomagala, ker ravno tako junaško so se deržali Rusi; strašno mesarenje je bilo, le od samih Francozov se pravi, da okoli 8000 je mrtvih in ranjenih obležalo, koliko Angležev in koliko Rusov, se še ne vé. Pred naskokom 18. t. m. pa so zavezniki skozi 24 ur neprenehoma bombe metali v Sevastopolj, da sam Goršakov pravi, da tako groznega bombardovanja še mesto ne pomni. — 20. dan t. m. je pisal Pelissier cesarju Napoleonu: „Če ravno nam je spodletelo početje 18. t. m., vendar je Sevastopolj v hudi stiski; na tistih mestih, ki smo jih zmagali 7. dan t. m., napravljamo baterije, s kterimi žugamo naravnost veliki luki“. Pervi naskok je res malokje še srečen bil, — al če bo v ponavljanih napadih popadalo po toliko vojakov, s kolikimi bo nek prederzni general prišel na razvaline sevastopoljske! Sliši se, da Pelissier še hoče imeti 25.000 novih vojakov, pa minister-

stvo se nek pomišlja mu jih v sedanjih okoljčinah toliko dati. — Iz Poljskega marsira en oddelk rusovskih grenadirjev naravnost k armadi na Černaji; so pa ti grenadirji nek pravi junaci in prva izbrana (Elite) armada, ki jo rusovska vlada pošilja na bojišče. — Zvedeni možje terdijo, da ob hudi vročini prihodnjega mesca se je turške kuge v Krimu bati, ako se zavezniki ne preselijo iz tistih krajev, ki so sedaj čez in čez pognojani z mrtvimi. — Iz Pariza se sliši, da je knez Ghika poslal pismo cesarju Napoleonu v kterem protestira (se zoperstavlja) zoper vse, kar se zdaj v Moldavi in Valahii godi; čudno je, pravijo, da je Napoleon ta protest obderžal. — Med angležko in rusovsko armado se je vnelo še posebno razpertje, zato ker so Rusi na angleški ladii „Kosak“ pomorili majhno množico angležkih mornarjev, kteri so se, kakor angleška vlada terdi, brez sovražnega namena približali bregu Hangö-u; Rusi pa pravijo drugač. Čigavo je pravo? je težko razsoditi, ker vsak drugač govori, — to pa je gotovo, da angleška vlada po vladi danski terja od rusovske, naj kaznuje hudodelnike. Kaj bo iz tega, se ne vé. — V Moskavi se je 4. marca t. m. opoldne veliki zvon, 800 centov težek, ravno ko so ž njim zvonili, v Ivanovem turnu odtergal in 3 nadstropja prederl; 5 oseb je pri ti priči ubil, 7 pa zlo ranil. — Na Španjskem še zmiraj vrè, in, čeravno se še skriva razpertje med ministroma Esparterom in O'Donellom, je vendar gotovo. Čudno je, da se Rusom pripisuje podpihovanje puntarskega početja. — Po več papeževih deželah v Raveni, Forli in Ferari se klatijo roparske derhali, tako, da si mestjani ne upajo na deželo.

Ženitva kneza Lazara.

Národna serbska.

Poslovenil M. V.

(Konec.)

Prejde petek, in sobota prejde,
Rano dojde pa nedelja svetla.
Car na lov se spravlja na planíno,
Ter pokliče starega Bogdana.
Z Jugom pride devet Jugovičev.
Ko sedeli so na stolih zlatih,
Verh sedel je car mogočni Stepan,
Zraven njega stari Bogdan sivi,
Zraven Juga devet Jugovičev.
Jim nataka zvesti sluga Lazo,
Jim nasul je med žganje sladkora,
Jim prinesel vina začernelca.
Kedar so pa vina se napili,
Marsikaj je stari Jug govoril,
Kak nekteri so junaci verli.
Jug izvleče knjigo staroslavno
Ino pravi iz nje zadnje čase:
Vidite li, mili moji bratje,
Vidite li kar ta knjiga pravi?
Prišli časi bodejo poslednji,
Več ne bode ovsá ne pšenice,
Pa na polji ne bučél ne cvetja.
Boter bode botra v sodbo tiral,
Brata brat bo klical na bojišče.
To začuje zvesti sluga Lazo,
Hitro teče noter v tanki turen
Pa prinese tisto zlato čašo.
Jo natoči z vinom začernelcom,
Jo pokloni staremu Bogdanu.
Bogdan prime zlato kupó vina,
Kupó prime, pa je piti neče;
Misli Bogdan kaj je in kako je,
S čim bi mogel Laza obdariti.
Jugu pravi devet Jugovičev:
Kaj ne piješ zlate kupe vina,
Ki ga tebi je poklonil Lazo?
Jim vorne stari Bogdan sivi:

Sini moji devet Jugovičev
Jaz že lahko pijem kupó vina,
Samo mislim, sinki moji dragi,
S čim bi mogel Laza obdariti?
Jugu pravi devet Jugovičev:
Lahko ga je obdariti, oče!
Mi imamo dokaj konj in skolov,
Mi imamo pera in kalpake.
Zdaj pa pravi car mogočni Stepan:
Ima Lazo konj dovelj in skolov,
Ima Lazo pera in kalpake,
Tega Lazo ne želí ničesa,
Lazo hoče Milico deklíno,
Milico, naj mlajšo hčerko milo.
Ko začuje devet Jugovičev,
Poskočili so na noge lahko,
Potegnili meče koverdine,
Da na stolu cara pogubijo.
Al jih prosi stari Bogdan sivi:
Ne ne, sinki, ako boga znate!
Ako danes cara pogubíte,
Kletva bo nad vami zmir ostala.
Naj pogledam, sini, ali v knjigah
Milica je Lazu prisojena.
Knjige bere stari Bogdan sivi,
Knjige bere, grenke solze toči:
Ne ne, sinki, ako boga znate,
Milica je Lazu prisojena
In ostalo bode njemu carstvo,
Z Milico da caroval bo Lazo
U Kruševcu pri Moravi vodi.
Ko to sliši car mogočni Stepan
On z rokama seže si v žepove,
In iz žepov vzame tisuč zlatih,
In izvede jabolko iz zlata,
V jabolku pa troje zlatih kamnov,
Obiležje Milici deklíni.

Pogovori vredništva.

Gosp. J. P. v Gr.: Spis bomo vzeli.